

שהיה חכם והוא רצה לצוד את הציפור דהיינו שבעלי המקרא והמשנה רצו לצוד את ציפור
 מלכות. **מָה עָבַד צִייד** ומה עשה הצייד דבעלי מקרא ומשנה, **נָטַל**
לְאִימָא דִּילְהוֹן וְקִשִּׁיר לָהּ, וְאִיהִי צְוִיחַת בְּגִין בְּנָהָא,
שְׁמַעוּ בְּנִין קָלָה וְנַחֲתוּ לְגַבָּהּ וְקִשִּׁירוּ לוֹן אלא הם לוקחים את
 אמם שהיא השכינה, וקושרים אותה בקשר התפילין, ואז השכינה צועקת לבניה בעלי תורת
 הקבלה מאחר שהיא אינה יכולה לשכון בין בעלי המקרא ומשנה, ואז בניה בעלי הקבלה
 שומעים אותה והם יורדים אליה, וממשיכים לה את ו"ק דז"א בו' תיבות דשמע ישראל, והם
 קושרים אותה בקשר התפילין, וכאשר הם משפיעים לשכינה את השפע והם נמצאים עימה
 אז בבחינת מה היא שוכנת גם על בעלי המקרא והמשנה. **בְּגִוּוֹנָא דָּא אִימָא**
עֲלָאָה דְּאֶתְמַר בָּהּ (דברים כ"ב) וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוֹחִים
אוּ עַל הַבִּיצִים וכן הוא כדוגמת אמא עילאה בינה שאינה יורדת לשכון על בעלי
 המקרא והמשנה אלא רק באמצעות הבנים שהם בעלי הקבלה דאצילות, ואז נאמר בה
 'והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים', דהיינו שאז הבינה שורה על האפרוחים שהם
 בעלי ששה סדרי משנה ועל הביצים שהם בעלי המקרא דעשייה שהוא סוד ביצה, **וְאֶנּוֹן**
יִשְׂרָאֵל מְצַפְצָפִין לָהּ בְּכַמָּה צַפְצוּפִין דְּעֻלּוֹתֵין וְכוּ' המשך
 מאמר זה הוא בדברי הזהר שלאחר ההשמטה: (עד כאן מההשמטות).

אֵינּוֹן בְּשִׁלְשָׁלַיִן וְרוֹמְחִין וְסִיפִין. תְּרוּעָה שִׁלְשָׁלַת
אִיהִי. וְתִרֵי תְרוּעוֹת אֵית בְּעֶשְׂרָה שׁוּפְרוֹת.
וְאֵינּוֹן חָד הנה מאמר זה התבאר בתחילת ההשמטה הנ"ל.

השכינה שורה על בעלי המשנה באמצעות בעלי הקבלה

וַיֹּאמֶר בָּהּ יְהוָה רֹבֶצֶת עַל הָאֲפֻרֹּחִים (או על הביצים ואינון)

הנה מאמר זה הוא המשך למאמר ההשמטה ששם נתבאר שכמו בסוד

השראת השכינה בבעלי מקרא ומשנה, כן הוא כדוגמת אמא עילאה בינה, שהיא אינה

יורדת לשכון על בעלי המקרא והמשנה אלא רק באמצעות הבנים שהם בעלי הקבלה

דאצילות, ואז נאמר בה 'והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים', דהיינו שאז הבינה

שורה על האפרוחים שהם בעלי ששה סדרי משנה, ועל הביצים שהם בעלי המקרא דעשייה

שהוא סוד ביצה. **יִשְׂרָאֵל מְצַפְצֵפִין לָהּ בְּכֶמָה צִפְצוּפִין**

וְצִלּוֹתֶיהָ, וְאִיהִי לֹא בֹעִיָּא לְנִחְתָּא לְגַבֵּיהָ והנה בעת הגלות

מצפצפים בניה ישראל אליה בכמה צפצופים של תפילות בכדי שתשכון עליהם, אמנם

הבינה לא רוצה לרדת עליהם כלל, מאחר שהוא סוד 'שלח תשלח', ב' שילוחים שלח

למלכות ותשלח לבינה, ולכן הגם שקוראים ישראל לבינה בתפילתן היא אינה רוצה לירד

מאחר שחסר להם התיקון הראוי (רמ"ק). **יִשְׂרָאֵל מַה עֲבָדִין** ואז מה ישראל

עושים בכדי שתשכון עליהם הבינה. **נִטְלִין אִימָא דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא**

בְּהַרְיֵיהּ, וְקִשְׁרִין לָהּ בְּקִשּׁוּרָא דְתַפְלִין אלא הם לוקחים את אמם

השכינה התחתונה מלכות, וקושרים אותה בסוד קשר תש"י דמלכות. **כַּד מְטָאן**

לְקָרִיאַת שְׁמֵעַ, קָרְאן בְּנִין דִּילָהּ בְּשִׁית תִּיבִין דִּיִּיחודָא,

דְּאִינוּן (דברים ו) **שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד,**

הָא קָא נִחְתִּין לְגַבֵּי אִמְהוּן, קִשְׁרִין לֹזן עִמָּה וכאשר הם מגיעים

לק"ש, קוראים לה בניה בעלי הקבלה שמצד האצילות ע"י ו' תיבות דייחוד שמע ישראל,

ובזה נמשכים הו"ק אל המלכות, מאחר שנשמות האצילות ירדו אל אמם השכינה וקושר אותה עם הו"ק, ובזה נמצא שהוכן כסא הבינה כראוי, ואזי יורדת עליהם אמא עילאה בינה (רמ"ק). **וְהָאֵי אֵיְהִי (ויקרא כג) אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם, יְאִיהוּ עוֹנְתָהּ, כְּמוֹ מוֹעֲדֵי** וזהו מש"כ 'אשר תקראו אותם', דהיינו שסוד קריאת הבינה לשכון על ישראל בתפילה הוא סוד קריאת מקראי קודש של המועדים, שבזה קוראים את הו"ק לשכון על המלכות בכדי להיעשות כסא אל הבינה שתֵרד לשכון על ישראל (רמ"ק).

סוד כל אחד מהמועדים להיעשות כסא אל הבינה

הַכִּי בַגּוֹזָא דָּא מַצָּה, בָּהּ מְזַמְּנִין לְשַׁבְּעָה יוֹמִין דְּפִסַּח

ולכן במועד הפסח שיש בו את סוד מצה דמלכות, מזמנים בזה את שבעת ימי חג

הפסח שהם סוד הו"ק המתייחדים במלכות בכדי להיעשות כסא אל הבינה שתֵרד לשכון על

ישראל. **מְזַמְּנִין לְשַׁבְּעָה יוֹמִין דְּסַפּוֹת, בְּשַׁבְּעָה מִיָּנִי,**

יְדַאֲנִין לְלוּלָב, וְאֶתְרוּג, וְג' הַדָּסִים, וּב' בְּדֵי עֶרְבָה וכן הוא

סוד שמזמנים את שבעת ימי הסוכות שהם סוד הז"ת שהם כנגד לולב ומיניו, דהיינו לולב

ביסוד ג' הדסים בחג"ת ב' בדי ערבות בנו"ה ואתרוג במלכות, ובזה יש ייחוד בז"ת בכדי

להיעשות כסא אל הבינה שתֵרד לשכון על ישראל. **שְׁבוּעוֹת, קָרְאֵן לֹוֹן**

בְּאוֹרֵייתָא וכן בחג שבועות קוראים ישראל לז"ת ע"י עסק התורה שבכתב ושבעל

פה שבזה יש ייחוד בז"ת בכדי להיעשות כסא אל הבינה שתֵרד לשכון על ישראל. **רָאשׁ**

הַשָּׁנָה יוֹמָא דְּדִינָא, כָּל חֵד בְּמִינֵיהּ וכן בראש השנה קוראים ישראל

לו"ק שישכנו במלכות ע"י התשוב-ה שהוא סוד תשוב ה' דמלכות לו"ק, ובזה יש ייחוד בז"ת

בבדי להיעשות כסא אל הבינה שתרד לשכון על ישראל, וכן הוא הסוד של כל אחד ואחד מהמועדים שהוא בכדי לעשות ייחוד בז"ת בכדי להיעשות כסא אל הבינה שתרד לשכון על ישראל (רמ"ק).

סוד המשכת ז"ת

כָּל מֵאן דְּקָרָא, כָּל דְּרָגָא בְּמִינִיהּ, יְתִקְיִים בֵּיהּ, (ישעיה נח) **אָז תִּקְרָא וִיהוּה יַעֲנֶה** והנה כל מי שקורא וממשיך במועדים כל מדרגה וספירה השייכת אליהם, ע"י מין המצווה השייכת לאותו מועד, אז מתקיים בו מש"כ 'אז תקרא וה' יענה', דהיינו שבזה הוא סוד א"ז שהוא סוד ז' תחתונות המיוחדים עם א'לף בינה, [תנא] ומשם מעלים אותם לחכמה שהוא סוד יהו"ה יענה וכדלקמן. **א"ז, ז' יומין דְּסִפּוֹת, וְחַג שְׁמִינִי עֶצְרַת** כי הנה סוד א"ז בסוכות הוא סוד ז' ימי סוכות דז"ת הנעשים כסא לבינה שתשכון עליהם שהיא סוד שמיני חג עצרת (רמ"ק). **א"ז, מִצָּה, ז' יומין דְּפִסָּח** וכן סוד א"ז בפסח הוא סוד ז' ימי פסח דז"ת הנעשים כסא לבינה שתשכון עליהם שהיא סוד המצה. **א"ז, סִפָּה, ז' מִינִין דְּלוּלָב, דְּאֵינּוֹן שְׁלֹשׁ הַדָּסִים, וּשְׁנֵי עֲרָבוֹת, לוּלָב, וְאַתְרוֹג** וכן סוד א"ז שיש במצוות שבסוכות, הוא סוד ז' מיני הלולב שהם ג' הדסים ב' ערבות לולב ואתרוג שהם סוד הז"ת הנעשים כסא לבינה שתשכון עליהם שהיא סוד הסוכה המסככת על הז"ת, **וּבְלִילָן בְּד', הָא תָּר סָרִי, בְּחוּשְׁבָּן ה"ו** והנה

אור הרשב"י

[תנא] עיין שבת ק"ד ע"א.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000